

[Udenrigsministeren.]

ydet Danmark som gave. Det vil altså sige, at det er midler, som den amerikanske stat har stillet til rådighed for opbygningen i Danmark, og derfor har man betinget sig — hvad jeg ikke synes er urimeligt — en vis indflydelse på, hvorledes disse midler anvendes, og følgelig må vi aftale med amerikanerne, hvorledes anvendelsen skal være.

Jeg synes, at den anvendelse, vi er nået til enighed med vore amerikanske venner om, er ganske fornuftig; jeg skal ikke bruge stærkere ord om det. Jeg synes, det er en smuk tanke, at vi nu, da vi ikke længere har gaveydelse behov, benytter en del af de gavemidler, vi har fået, til selv at yde gaver til dem, der i højere grad end vi trænger til det. Jeg håber derfor, det ærede medlem vil tilgive os, at vi har sluttet denne aftale med vore amerikanske venner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dose: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om kommunale beskæftigelsesudvalg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 141, fremsættelsen i tidenden sp. 76).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om bortfald af bestemmelser om kommunale beskæftigelsesudvalg).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 127, fremsættelsen i tidenden sp. 76).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Bladt: Loven om kommunale beskæftigelsesudvalg, som nu foreslås ophævet, har sin oprindelse i en forudgående lovgivning om foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen og arbejdsanvisningen. Allerede i 1940 blev bestemmelsen om midlertidige beskæftigelsesudvalg indført i denne lovgivning, og ved en lov af 1942 blev disse udvalg gjort permanente.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag om ophævelse af lov om kommunale beskæftigelsesudvalg er der givet en meget udførlig og saglig begrundelse for, at denne lov nu ophæves. Der er derfor ingen grund til for mig at gentage det, der står i bemærkningerne, og jeg tror i øvrigt også, at det høje ting er helt klar over baggrunden for det foreliggende lovforslag.

Når vi nu skal tage afsked med en lov, som har virket i 20 år, kan der dog måske være anledning til at fremføre et par afskedsbetragtninger. Loven om kommunale beskæftigelsesudvalg blev gennemført under særdeles ekstraordinære forhold og i en tid, hvor der var en betydelig arbejdsløshed. De kommunale beskæftigelsesudvalgs opgaver bestod i dels at føre tilsyn med de lokale afdelinger af arbejdsløshedskasserne, dels at bidrage til en effektiv arbejdsanvisning og dels at fremskaffe beskæftigelsesmuligheder. Det kan ikke nægtes, at udvalgenes virksomhed på et bestemt område, nemlig med hensyn til kontrollen over for de arbejdsløse og de lokale afdelinger, gav anledning til en del utilfredshed og irritation, og det var fuldt forståeligt, eftersom der i forvejen var rigeligt med kontrol gennem arbejdsløshedskasserne, gennem de offentlige arbejdsanvisningskontorer og gennem arbejdsdirektoratet. Jeg tænker i denne forbindelse også på de særlige kontrolforanstaltninger over for ikke-forsørgere under 30 år, en bestemmelse, som dog blev ophævet i 1960. Men når dette er sagt, vil jeg også tilføje, at loven på et andet område efter min opfattelse har haft en ikke uvæsentlig betydning, nemlig med hensyn til fremskaffelse af beskæftigelsesmuligheder. Denne opgave løste beskæftigelsesudvalgene, i hvert fald i mange kommuner, på en fortræffelig måde, bl. a. ved direkte henvendelser til private, som dengang kunne opnå offentlige tilskud til udførelse af en række forskellige arbejder.